

آزادی-برابری

سال اول شماره ۱۰ (ویژه نامه)

نشریه آزادی-برابری دی ماه سال ۱۳۸۴

ساختار سیاسی حاکم بر کشور، همان حکومت اسلامی است که مصباح بزدی تئوری‌سین آن، ولی فقیه و مفایی قدرت حاکم آن

۱- موج جدید چالش‌های جناح‌های حکومتی، پیرامون محتواهی حاکمیت، با توجه به شکل آن، موضوع جدید مورد مناقشه و ممتازه طرفین قرار گرفته است. در این مباحثات طرفین، دو دیدگاه، که در عرصه سیاسی هموار، رو در روی یکدیگر قرار دارند؛ دیدگاه خویش را درباره ساختار قدرت سیاسی مردم را بر مبنای تئوری و ادبیه میانی خود مطرح و از آن به دفعه پرداخته‌اند. در تئوری های تئوری با اظهارات محس غرویان یکی از شاگردان مصباح بزدی شروع و به مباحثات دامنه داری انجامید. محسن غرویان با زیر متنول بردن «جمهوریت نظام»، حکومت اسلامی را مطرح و نظرات خویش را بر مبنای کتاب «جمهوریت اسلامی» خمینی تئوریه و مشروعیت نظام را برخاسته از شرع و اصول و ولی فقیه دانست. او اراده مردم را تنها مقبویت برای نظام دانسته که باید آنهم به تأیید ولی فقیه برسد. در مقابل نظرات غرویان دیدگاه طیف چپ حکومت و اصلاح طلبان پیرامون آن مطرح شد، که آنان با نهادی گشته به پاسخگویی برخاستند. ابتدا محمد توسلی از اعضاء مجتمع روحاً نیرون مبارز گفت: نظرخواهی کنندگان عامی خواهند جمهوریت را حافظ و حکومت نظر خود را در جامعه ترویج دهند. در ادامه داده بدهند مباحثات به سطح سازمانی رسید و شورایی مرکزی مجمع روحاً نیرون دیدگاه مطرح شده را به انتقاد کشید و انتساب آن را به خمینی رد کرد ابراهیم بزدی دیرگل نهضت آزادی تبریز به انتقاد از نظرات غرویان پرداخت و گفت: مطرح جمهوریت از سوی امام در پاریس به دلیل شرایط نامناسب نبوده بلکه مطبق با نظرات ایشان است. در گش و قوس مباحثات، مصباح بزدی که سکوت اختیار کرده بود در مقابل مرد نهاده طیف اصلاح طلبان و ملی-نهاده‌ها: سکوت خود را شکست ره به دفعه از نظرات شریوبک خویش و شگردش پرداخت، او در مسجد چهار مردان قم گفت: جمهوریت قابلی است که در این زمانی برای تحقق حکومت اسلامی در سفر گرفته شده است و هیچ اصلی ندارد. پس از سخنی مصباح که عدالت‌جهة تئوریک حکومت اسلامی را بر مبنای فیض مطرح کرد، و اکنکشانی تند و قاطعی از سوی کروی و مسیحی انصاری و موسوی تبریزی و ابرانگیخت. کروی که اخیراً موضع تند و گلوکار نهضت به جناح راست در پیش گرفته با انتقاد از دیدگاه مصباح، زندگی شخصی او را به باد انتقاد گرفت و فعالیت او را حل داده اول انقلاب زیر خلاف ایشان کشید و گفت: «دها اول انقلاب آقای مصباح اصلاً در افکار عمومی نبود، نه در مطبوع، نه در خبرگزاری، نه در شورایی نگهبان، نه در مجمع تشخیص مصلحت، نه در تشکیلات قضایی، هیچ کجا اصلاً مطرح نبود. الان این سوال پرسی مردم مطرح است که این آقای مصباح در طول ۱۰ سال انقلاب کجا بودند، در آن توان این ها و قضایایی که برای نهادی-هاشمی-قدوسی-مشتعج-مشهیری های پیش آمد کجا بود؟ در هیچ کجا نبود این آقای مصباح... آقای حمید انصاری از زیر دیگار، نهادی، دیدگاه مفصل و جامع ترس را علی». من گذشت در این راه نهادی، مصباح در خارجه از دیدگاه خداش در باب جمهوریت و آرای مردم در تشکیل حکومت و مشروعیت آن را برخاسته از اراده مردم، به تحلیل من پردازد.

۲- اما در بعض این کنکشن‌ها که در خلف مباحثه‌ی تئوری و پیشگیر به ظرف می‌آید، مضمون قدرت سیاسی با حکومت اسلامی بر مبنای دو دیدگاه متفاوت و متصاد از یکدیگر به صراحت مطرح و آشکار می‌شود که نهاده‌ی حاکمیت بر اساس آن شکل می‌گیرد. مصباح بزدی، شریعت جناح شریعت‌گذاری کاران، اکنون پس از تخریب کامل مایه‌ی قدرت، در صدد تئوریه کردن مدل حکومت بر آنده است. مضمون و مدل حکومت باید مبنای تئوریک داشته باشد. آنچه تاکنون خمینی در دیدگاه خود آن را تئوریزه و سهیم پایه دیری گردید، در شرایط حاضر کار گرد خود را از دست داده است. عدم توان این نظرات خمینی را از پاک سو به دلیل دریغ شفیعیم و این در پی نیرو و ایجاد فاصله عقیق بین حکومت و مردم باید دانست؛ از سوی دیگر تضادهایی که از آغاز در بعض ساختار حقوقی وجود داشت، ساختار قدرت را دچار تافقهای شدیدی کرده که همواره بیامدهای بحران ساختار سیاسی نتیجه آن بوده است. بر اساس عوامل یاد شده جناح حاکم، به ویژه مفایی قدرت برای پر کردن خلا می‌گردند خود از دست آنها که «جمهوریت» و «نشان قدرت را مردم می‌دانند، نیاز به تئوری دارد که استمرار و حفظ قدرت را با تضمیم از بالا رقم بزنند. به عبارت دیگر می‌شوند: «هر چند این دیدگاه آن در این مردم ... و این ایجاد ... و این تواناند ... این دیدگاه اینی به آرای مردم داشته باشد» و چنانچه موضع رفاندوم نظام و رهبری مصرح و پایه‌رفته شود، در مقابل اکثریت مخالفین قرار خواهد گرفت که ناگزیر به فروپاشی آن خواهد تجنبید. در نتیجه باید به حکومت منهای مردم و «جمهوریت» اندیشید و بهتر آنکه با تراشیدن تئوری حکومت اسلامی، دیدگاه خمینی را مبنای شبه تئوری خویش قرار داد. آنان می‌دانند خمینی تئوری‌سین و بناء حکومت اسلامی را نمی‌توان کار زد و از از

عبور کرد. پس از که دیدگاه های متفاصل و ساختار حکومتی متوجهی که او پایه ریزی کرد، لیزارت مناسی بوده است که جناب راست از آن مسد جسته است. اکنون نیز مصباح یزدی بر پایه همان دیدگاههای متفاصل به خود جو این می دهد تا برخلاف دیگر طبقه های درون و پیرامون حکومت و شخصی بگوید: (در آنجا که ولایت فقهی شخصی داده شده است که مردم به قانون اساسی رأی بدهند، با در انتخاب رئیس جمهوری شان شرکت کنند و اینجا ولی فقیه دستور می دهد به مردم که رأی بینهاید و به چه چیزی به عنوان رئیس جمهور رأی بدهید. مردم هم شرعا و قانونا باید احصای کنند، ملاک و رضایت اوت. غریب غیر غریب او اگر در انتخابات و صریح موافد انتخاب شود حکومتش طاعونی است و نامشروع. وجوب اطلاعات بی جون و جرایی مردم در بود و شرط انتخابات منحصر به قانون اسلامی و ریاست جمهوری نیست حتی در برع و مدل حکومت که جمهوری باشد یا غیر جمهوری و در انتخاب حاکم و ولی فقیه نیز مردم و رأی آنان مثلا هیچ اثر محترم شرعا و قانونی نیست.) پس از اینججه به عمق نظرات مصباح توجه کنیم، آنگاه درون یا پایه، حاکمیت بدون مردم و مدل «جمهوریت» یعنی نظام ولایی را بهمن خلیفه گزیر، نظام مطلب آنکه این با استفاده از این داده، نظام اطلاعات با این شرط است از آنست: حاصل از فرشت نفت در خدمت اینکه در استقرار آن هستند. اکنون نیز اینسته: فرا قانونی ولی فقیه و اطربیت این از قدرت، تنها نامی از «جمهوریت» جمهوری اسلامی بر جا مانده و ساختار میانی حاکم بر کشور، همان حکومت اسلامی است که مصباح یزدی نتوصیل آن و ولی فقیه و مایهای قدرت، حاکم آن، انتخابات آینده مجلس خبرگان و هناصر گوش به فرمان ولی فقیه، زنجیره قدرت میانی را کامل و در اختیار خلیفه مسلمین قرار خواهد داد.

*****

سیاست های نابخداهه هسته ای روژیه و پیامد دهشتناک آن

برخلاف آن داده ای این ارزان و ارزی از آن رکابزدیده است، بر این راستا اینکه در این ارزی اینکه بر این راست این را نیستند. کشورهای اروپایی خاطرنشان گردند مذاکره اشان با ایران به بن بست رمیده است و خواستار ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت هستند. گستگری اخیر البرادعی دیر کن آنسین بن العالی با پیروزی دیگر، به واقع هندزی است به حکام ایران که عدم توجه به آن خدمات جیزان نایابیری به بار خواهد آورد: هر چند حکومت که فاقد بیش میانی و دیلمانیک در عرصه بین المللی هستند با سیاستهای دو بهار و تلفض گوییهای آشکار؛ حاضر نیستند واقعیتی جهانی این پیروزی از پیشنهاد و بالاجاههای احتمانه و روشیهای ضد می، کشورمان را در گیر بحران خطرناکی قرار داده اند که سرتجم ضربات مهلهک و بخوبی بر کشور این مردم وارد خواهد کرد. ولیم ایران پس از عدم قبول پیشنهاد روسیه مبنی بر عینی مزای اوراییم در خاتمه این شورا اندون اروپ و امریکا را در کنایل پیغامبر امتحانه ناتوجه از طریق زایزنی گشته راهی دیلمانیک قابل حل بود؛ در آئینه تضمیم خطرناک قرار داده است چنانچه بن بست مذاکرات گشوده شود و موضع هسته ای به تضمیمات شورای امنیت ارجاه شود در پیامد؛ تحریم اقتصادی را می توان در پیش رو نگاشت. طبعاً فاجعه تحریم اقتصادی بسیار خطرناکتر از آن است که از اکنون قابل تصور باشد. در ارتباط با موضوع تحریم، مهم آن است که تمامی از بعاثات تجاری و اقتصادی با دیگر از غرب قلع می شود و مهمتر آنکه هیچ کالایی از حمله مهمترین آن یعنی نفت را نمی توان صادر کرد؛ تا به ارز یا کالای حاصل از آن دست یافتد. در نتیجه بحران عظیم، رفع خواهد داد که در درجه نخست زندگی، و معیشت کارگران و زحمتکشان شهری و روستائی، و نیز دیگر اقشار و طبقات اجتماعی را به مخاطره خواهد نکند و این تنها یکی از اهم هایی است که در دست شورای امنیت قرار دارد. کچ اندیشه- قشری گری- نابخداهه هسته ای حکام رژیم هر آن ممکن است، این اهم را بر علیه ایران به کار اندازد، با آگاهی از شرایط دشوار جهان و منطقه و کشورمان احسان مستولیت در قبال کشور و مردم، همه نیروها و گروههای اجتماعی را بر عینه سیاستهای از تعیینی و ایران بر باده حکم نظم سیچ کنم.

*****

عناء بن معمتن و آخرین اهلنا، معرفته به سند نکن. گل، گوارا، الوموسالی تحریره:

- مازمان حضور بین المللی با انتشار پایه ای خواستار آزادی منصور امانت عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد شد.
- کنفراسیون کارگران نروژ خواهان آزادی اسنلو و رسیت شاخن سندیکای کارگران شرکت واحد شد.
- در نامه ای به احمدی نژاد کنفراسیون اتحادیه های آزاد کارگری خواهان آزادی منصور اسنلو شد.
- گزارش هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به همکاران.

در این گزارش آمده خدمت نوجه مستولین به خواستهای کارگران، موضوع انتساب را در بین خواهد داشت که پیامد آن با مسئولین خواهد بود.

آزادی برای همه زندایان سیاسی